

den, man her har fulgt, idet man overfor en Enke, som har meget Lidt, afforter Pensionen nedad for ikke at komme i Overensstemmelse med Pensionsloven, medens man derimod overfor de Folk, som have havt højere Løn, jævner op ad. Jeg vilde hellere, om man gjorde det omvendt, nemlig jævnede opad ved de smaa Lønninger og nedad ved de store Lønninger.

Ordføreren (Claußen): Jeg skal indrømme, at i Almindelighed taget følger jeg den samme Betragtning som den ærede sidste Taler. Der kan komme til at foreligge Forslag om ekstraordinære Pensioner, som man vist fra Thinget kan have nogen Betænkelse ved at slutte sig til. Derjom saadanne Forslag f. Ex. møde i den Form, at de særlig motiveres ved de Paagjældendes store Fortjenester af Nationen, vil det være et Spørgsmaal, hvorom der altid kan være delte Meninger, om man da kan være noget betænkkelig derved. Desuden vilde det ogsaa kunne tænkes, at selv om en Mand havde stor Fortjeneste i een Retning af Nationen, kunde han have gjort Noget i en anden Retning, som tog Glandsen lidt fra hans hele Stilling, og som gjorde, at man maatte have nogen Betænkelse ved at gaa ind paa en saadan Pension. Men naar der foreligger Forslag om ekstraordinære Pensioner, hvor Billighed ligefrem taler derfor, tror jeg, at man uden Betænkelse fra Thingets Side tør gaa ind derpaa; thi Thingets Standpunkt bør i alle Sager ikke alene være et Retfærdighedsstandpunkt, men ogsaa et Billighedsstandpunkt; alle de Omstændigheder, der billigvis bør komme i Betragtning, bør komme frem for Thinget. Skøndt jeg altsaa i Almindelighed kan dele Anskuelse med den ærede sidste Taler, tror jeg dog, at man ikke her binder sig for Fremtiden, men at man staar med fuldstændig frie Hænder. Der kunde maasse være Noget i den ærede sidste Talers Bemærkning, at man ikke burde have afrundet Summen saa meget for Enken; men det er nu en Gang saaledes vedtaget i Udvalget, og den Pension, der her foreslaas til Bedkommende, er slet ikke større, end den i Betragtning af hans Løn og Fribolig vilde være efter Pensionslovens Regler, den vil endda næppe naae op dertil. Jeg tror nok, at naar man vil beregne Friboligen efter en til Veieforholdene svarende Værdi, vil han ikke fuldt naae op til det Beløb, som han efter Pensionslovens Regler vilde faae. Jeg skal dermed anbefale Lovforlaget.

Nielsen-Grøn: Jeg har ønsket Ordet for at udtale, at jeg ikke vil stemme imod de Lovforslag, som nu ligge for, der, om de ikke ere de samme, dog ere noget lignende som dem, vi behandlede i Fjor, og mod hvilke jeg den Gang stemte. Da vi i Fjor stemte mod disse Love, var det ikke, fordi vi ikke fandt, at det var fortjenstfulde Mænd, hvorom der var Tale; men det var af den Grund, at Modpartiet ikke vilde være med til at gøre Noget for Arbejderne, den Gang Arbejdsløshedsloven forelaa, vi syntes altsaa, at vi skulde gøre Gjengjæld. Nu stemme vi jo alle for disse Pensionslove, og jeg haaber da, naar en stjør Dag de andre Love, som angaa Arbejderne, ligge for, at de Herrer da ogsaa ville stemme for disse.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, blev Forhandlingen sluttet.

Ændringsforslag af Udvalget:

I Lovforlagets Text, 2den Linie, forandres Summen „1,500“ til „1,200“.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforlagets eneste Paragraf med den vedtagne Ændring saalydende;

Der tilstaas forhenværende Konserverator ved den kongelige Malerisamling, Professor Frih. Ferdinand Petersen, Ridder af Dannebrog, en aarlig Pension af 1,200 Kr. af Statskassen fra den 1ste April 1887 at regne.

vedtoges uden Afstemning.

Lovforlagets Overgang til tredje Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens tredje Behandling indtaltes til næste Dags Middag Kl. 1.

Man gif derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en forandret Fremgangs-